

WILJA.

Śpiew.

Andante.

S. Moniuszki.

Fortepian.

1. Wi - li - ja na - szych stru - mie - ni ro - dzi - ca,
 2. Nie - men w gwał - to - wne po - chwy - ci ra - mio - na,

sempre legato

Dno ma zło - ci - ste i nie - bie - kie li - ca;
 Nie - sie na ska - ły i dzi - kie prze - stwo - rza

Pię - kna Li - twin - - ka co jej czer - pa wo - dy.
 Tu - li ko - chau - - kę do zim - ne - go ło - na,

Czyst - sze ma ser - ce, ślicz - niej - - sze ja -
 I gi - ną ra - - zem w głą - bo - ko - ściach

go - dy. Wi - li - ja w mi - łąj Ko -
 mo - rza. I cie - bie rów - nie przy

wień - skiej do - li - nie, Śród tu - li - pa - - nów
 cho - dzień od - da - li ż oj - czy - stych do - - lin,

i nar - cy - sów pły - nie; U nóg Li - twin - ki kwiat
o Li - twin - ko bie - dna! I ty u - to - niesz

na - - szych mło - dzia - nów ód róż kraś -
wza - po - mnie - nia fa - li. A - - le smu -

niej - - - szy i od tu - li - pa - nów.
tniej - - - sza, a - le sa - ma je - dna.

Wi - li - ja gar - dzi do - li - ny kwia - ta - mi,
Ser - ce i po - tok ó - strze - gać da - re - mnie,

Bo - szu - ka Nie - mna swe - go ob - lu - bień - ca;
Dzie - wi - ca ko - cha, i Wi - li - ja bie ży;

Li - twin - ce nu - dno mię - dzy Li - twi -
Wi - li - ja zni - kła wu - ko - cha - nym

na - mi, Bo u - ko - cha - ła ob -
Nie - mnie, Dzie - wi - ca pła - cze

ce - go mło - dzień - ca.
wpu - stel - ni - czej wie - ży.

Bo u - ko - cha - ła ob -
Dzie - wi - ca pła - - cze

ce - go mło - dzień - ca.
wpu - stel - ni - czej wie - ży.

D. S.

D. S.